

СЛАВЯНСКИ БЪЛГАР

ГОДИНА IV.

Русчукъ 30 Мартъ 1883.

БРОЙ 75

Излиза два пъти въ седмичата всяка:
Сръда и Събота.

Цѣнъ:
За година . . . 5 ср. рубли зови.
За шест месеци 3 ср. рубли . . .

Сичко, когото са отнася до вѣстника, надписана са направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.

Пеплатени писма не са приематъ.
Ръкописи назадъ се непръщатъ.

За Обявления се заплаща:

За всяки редъ при пръвъ пътъ 20 стот.
За " " " втори пътъ 10 "

Русе, 29 Мартъ 1883.

Безосновното въображение и голото ласкателство, съ които бѣхъ покрити националните министри, водители на извѣстната въ насть консервативна партия, на която членовете могатъ да се пре-броятъ на прѣсти, дойде още веднажъ да имъ покаже, че съ просто едно въ-ображение и голо ласкателство, не са по-стига каквото се мечми и желае. Като не си познавахъ положението, като си предполагахъ че отъ тѣхъ по-любими нѣма, че болшинството е съ тѣхъ, че тѣ сѫ силнитѣ на денътъ, че тѣ могатъ да се располагатъ съ съдбата на цѣлото отечество и на цѣлия народъ, извѣстните високопоставени личности, заборавихъ обязанностите си и сичко вър-шахъ противъ интересите на отечеството за удовлетворение на частните си ка-приции. Това тѣхно покъщене очуди сѣ-кого, като произведе едно сильно негодование въ народа; съкъй бѣни въ недо-умѣніе, като какви ще бѣдятъ съ-дѣствията, отъ подобни постъпки, на лич-ности, поставени ужъ да организиратъ и акредитиратъ една ново-освободена дър-жавица, а тѣ са занимавахъ исключи-телно съ присъдуване на най-честните Български синове, съ създаване закони и уредби, които нѣмахъ друга цель, осъзнѣ да се отнеме прехраната на ония, които не имъ симпатизирахъ, които не-сподѣляхъ тѣхните глупави иди. Този видъ на дѣйствие на когото вредата скоро се осѣти заедно съ лошия му по-следствия, неможане да трае за дълго врѣме; можахъ да се очакватъ по-не-приятни събития, ако случайното обстоятел-ствата не бѣхъ отдалечили отъ власть-та, тия личности, които днес народа въ своите събрания осужда и явно бламира.

Авторитета, честта, любовъта, довѣ-рието, както и влиянието, което мисляхъ че иматъ бившите троица национални министри въ народа, се оказа най-яено съдѣтъ тѣхното падение. Днешните на-родни събрания, които ставатъ въ съкъй градъ, тѣхното реиниене и заявле-ние сѫ достатъчни да убѣдятъ сѣ-кого, съ кого е народа, кого люби и какво же-лае. Нека си въображаватъ и съдѣтъ яв-ното изказано отъ народа за тѣхъ ми-нистри, че тѣ сѫ най-голѣмитѣ патриоти, нека мамятъ своите заблудени последователи, че тѣ сѫ всемогжитѣ, ние нѣ-ма да имъ доказваме, че пътя по когото съдѣватъ е вредителенъ, че идѣтъ имъ сѫ осаждени и презрѣни. Едно само ни очудва, а то е тѣхното повѣдение, спрямо освободителитѣ ни! Тѣзи синове на мракътъ, искатъ да отворятъ война на благодѣтелитѣ ни, да поколебаятъ любовъта на признателния ни народъ, къмъ напитѣ избавители отъ петь-вѣ-ковното робство; трудятъ се да всеятъ въ невинния ни народъ непавистъ и у-мраза, къмъ ония, които си пролѣхъ хръвъта за нашата свобода, но и това тѣхно домогване, ще остане безъ у-лѣхъ и това имъ повѣдение, ще бѫде

строго осаждено. Българена високо цѣни благо-дѣянните на руския народъ, той познава своето положение и никой пътъ пѣма се поведе по съвѣтъ на зломи-сленици, които до вчера бѣхъ неиз-вѣстни и не сѫ принесли никакви услу-ги на отечеството, а днесъ искатъ да му са натрапятъ за диктатори. Нека се на-рода пази отъ подобни съвѣтници, които искатъ да съвѣтъ недовѣрие къмъ освободителитѣ му, нека не слуша тѣх-ните съвѣти, които сѫ нагубни и не-могатъ да иматъ добри съдѣствия.

Ако Россия има отъ настъпъ нужда, то ние имаме отъ неї двойно и тройно по-голѣма нужда; тя може да си постигне цѣльта и безъ настъпъ, но ние безъ неї не можемъ. Нашия успѣхъ се заключава въ неї, надѣждата ни е въ неї и си-лата настъпъ въ неї, раздѣлени отъ неї, ние ще куцаме и трудно ще ни бѫде да отговоримъ на високото си назначение, което имаме като славянски народъ на балканския полуостровъ. Ето защо аги-тациите на извѣстните консерватори, трѣба да се отблѣсватъ и презиратъ.

Съдѣтъ паданието на спасителитѣ министри, които тласнаха отечеството ни, въ едно неизвѣстно положение, същи-тѣ или тѣхните агенти (неизвѣстно кой) издали съдѣдъющето неграмотно и без-мислено окръжно къмъ своите заблудени партизани, което обнародваме въ сѫ-постъ за любопитство на читателитѣ си, да видятъ още веднажъ, съ какви срѣдства си служатъ тия личности.

Окръжно.

„Господите

Въ

Министерската криза ще Ви е из-вѣстна; Генералитѣ, за да отстранятъ Стоилова постъпка по сѫдия начинъ, както и съ Вълковича, сиречъ подадоха оставките си и Негово Височество се принуди да жъртвова най-вѣрниятъ си подданикъ и служителъ. Съдѣтъ това Грековъ и Начовичъ се тоже оттѣглиха, ако Княза и Соболевъ да имъ предлага да останатъ и по пататъ въ Министер-ството. Предлаганието на Негово Височес-тво бѣни искрено и той дълго съѣрби за тая криза, по прѣдъ петъримото повѣдение на Генералитѣ Грековъ и Начовичъ неможаха да останатъ нито единъ часъ по-вече на Управлението.

Княза заповѣдалъ на Начовича и Грекова да обявятъ на всички, че той не е свободенъ въ дѣйствията си, защото се е обѣщалъ на Царя да държи генерали-тѣ най-малко двѣ години и че се бои, ако имъ приеме оставките, да не би Негово Величество да намрази него — България. Той самъ вижда че повѣдението на Генералитѣ, е петъримо, и че тѣ са правятъ много зло на страната, че тѣ сѫ причината да се осуетятъ всички трудове, които се положиха въ послѣдно врѣме за организуването на Правосъдие-то, на Финанситѣ, на администрацията, на черковното Управление и проч., но

че пѣма какво да прави за сега, понеже трѣба самъ да иде да говори на Царя, защото съ писмо не може да го расправи дѣлото. Княза не го крие, че генералитѣ ще е единствената причина за неиспълнение на программата отъ 1-и Юлий, но че той е убѣденъ, че тѣ нѣма да се върнатъ вече съѣдъ коронясването на Царя, когато Княза ще може да освѣтили Негово Величество върху глупавицата и безтактността на Генералитѣ.

Какво трѣба да правятъ приятелитѣ въ такива обстоятелства? Да ли тѣ трѣба да се отчайватъ, или да се въодушевятъ по-вече къмъ защитата на Народнитѣ интереси? Приятелитѣ въ София посрѣди-наха тая криза съ радостъ, понеже познаватъ, че тя е привременна и че чрезъ нея много работи ще се поправятъ, а първата ще е, че Генералитѣ ще станатъ невъзможни по-дълго врѣме. За подкрепление на партията и за обез-сърдченето на противниците ще е добре да се испроводятъ до падналитѣ Министри заявление на съчувствие, и до Негово Височество съжаление за това, дѣто се е раздѣлилъ отъ единъ венитѣ си вѣри и служители и изразение на надѣжда че Княза ще побърза да отстрани тая криза. Копия отъ тия актови да се проваждатъ до „Български Гласъ“.

Задъ венчко това се крие, както всѣкога, въпроса на желѣзниците и Гинзбургъ и Струя. Това става всѣки денъ по-явно. Моля за отговоръ.“

ПО ПОВОДЪ НА МИРОВАТА ИНСТИТУЦИЯ

Написалъ В. Хр. Радославовъ

Д-ръ на правото.

(Продължение).

* * *

Въ Англия мировий съдъ (justices of the peace) действова като мѣстна властъ, самъ или съ други мирови съдии (petty sessions), като графска властъ (Quarterm sessions) и като военна властъ (special sessions). Функциите на криминалнъ съдъ са нахождатъ у графските засѣданія, въ които наедно съ мировия съдия взематъ участъ и журъ (засѣдатели); тѣзъ графски засѣданія (quarterm sessions) образуватъ инстанция за възвѣти (appellations) на отдѣлните рѣшения на мировите съдии, отъ тѣ нарѣчението petty sessions. Съ една дума, на английски мировъ съдъ са отнасятъ таквите дѣла, които въ други държави принаадлежатъ на окръжното управление и на окръжни съдѣти.

Службата — мировъ съдия въ Англия е почетна, сир. той съдия непремѣнно за това никаква заплата. Исключение отъ това е, и то отъ скоро време, мировий съдия у Westminster, който по причина на огромната работа получва заплата (slipendiary magistrates). За мировъ съдия въ Англия неможе да бѫде избранъ всѣкъ. Избрани могатъ да бѫдатъ само: лица съ голѣми доходи и съ разни градски ховорации, лица образованни и практици (адвокати, свещеници) и лица съ голѣми недвижими имущества.

Английски мировъ съдия са назначава отъ Лордъ — Канцлеръ по посрѣдството и рапорта на Лордъ — Лайтънъ. Това са извѣршва чѣрвъ кралската комиссия, съ голѣмъ печатъ, споредъ единъ формуларъ отъ 1590 год. Избраниятъ и оптъномощенъ мировъ съдия са задължава да бѫдатъ миръ, строго да нази всички предписания и статута за общото добро. Назначенътъ мировъ съдия са явява въ канцелариите на кроящай-бера, гдѣто сѫ забѣлѣзани всички служебни лица, за да положи дѣлъностната за покорность и подданостъ кълвъ, следъ които става активенъ съдия.

При всичко че мировий съдия въ Англия е длъжен да са води по законите, то пакъ му е предоставено да върши свободно онова, което намѣрва за добро (discretionary power). Както това обстоятелство, тъй също и големата работа на съдията влияят надъ него твърдъ много. Това именно подава особенъ взгледъ на истовата практика и отговорност. Съдиищата съзвънно съсъдителни къмъ неговите по службата му незадолни погрѣшки. Въ Англия има много статути, които пазят мировия съдия отъ лъгомислените за удовлетворение просби, а това го поощрява да упражнява акуратно почетната си и доволно тѣжка служба.

Ако и да са изисква за тая служба личната способност на гражданинъ, личната дѣятелност и свободното време сир. релативната благоприятна и оенго рена економия, то пакъ тя са уважава въ Англия отъ всички. Въ нея са пренестира истинското и преимуществено основно положение на особната си, исковата ственна на европейските континентни държави английска самоуправа (selfgovernement). Тая самоуправа не е друго освѣнъ органическо спонсие на държавата съ обществото 1). И тъй най важната и най възможна служба въ Англия са заема отъ гражданинъ. Тая често английска институция прави голема народна гордост на Англичанетъ. Всъкъ видя обаче, че полубна почетна служба не може да биде на всъкъ място. Не въ всъка държава са намѣрва подобна виеша (аристократическа) класа (genrity), която да търси сама да слуши безъ заплата, като са задоволява само и само съ честта, че испълнява подобна почетна служба. Подобно въщо не може да биде освѣнъ въ Англия. Ето защо английското самоуправление е съвършено отдѣлно отъ самоуправлението на другите народи въобще 2). Думата „Selfgovernement“ назначава въ най широка смисъл самоуправлението.

На конецъ трѣба да забѣлѣжа, че въ Англия са пада единъ мировъ съдия на 1600 души. Освѣнъ то въ муниципалните градове, както кметътъ, тъй също и други почетни лица иматъ право да упражняватъ мисията на мировъ съдия.

* *

Французски мировъ съдия — *juge de paix* — е происходене англійско; той е върховенъ посрѣдникъ и помирителъ органъ на народътъ, а тъй също и мястенъ посрѣдникъ. Съ една рѣчъ той е чиновникъ съ съдебна и помирителна компетентностъ 3). Спорѣдъ французското право всъки гражданинъ процесъ, съ твърдъ малки исключения, преди всичко трѣба да са даде на мировия съдъ; ако предъ него са неспособни да стане помирително рѣшене, тогава той са отнася на трибуналъ 4). Въ Французската република монократически мировъ съдъ отсѫджа всъко неизбѣжни дѣла, безъ да са глѣда на спорната имъ цѣна. Предъ мировия съдъ дефинитивно са решаватъ спорове въ по-лѣдната инстанция, на които цѣната не надминава 100 фр., а въ първа инстанция — само до 200 фр. Апелътъ отива въ трибуналъ Освѣнъ това на мировия съдъ въ франц. република е предоставена голема съдебна власть. На пр. подпечатване и оцищението на печатъ, уреждане на инвентария, управление на домашните съвѣти за спраци и малолѣтните и др. Тоже и личните доказания на честъ правятъ предимѣтъ на мировия съдия. Тоже и въ Франция мировия съдия не е възможно да биде юристъ, и спорѣдъ опрѣдѣлението на хората: „vir bonus, qui consulta patrum, qui leges iuraque servat“. Той са назначава отъ правителството и получава заплата. При него е опрѣдѣлени двама суплеанти безъ да получаватъ заплата 5).

Обикновено половина отъ распределение въ Франц. република са решаватъ отъ мировия съдия. Прѣзъ 1855 година французскиятъ мирови съдии помирили около 4/5 отъ дѣлата, които са явили предъ тѣзъ за разглѣдане 6). А това ни показва твърдъ ясно, че цѣлта на мировата институция въ тая държава е напълно сполучена. Това трѣба да са признае отъ всички, ако и да не е тя безъ погрѣшки, и още както трѣба уредена. И както и да е, французски мировъ съдъ са предпочтени въ европейски континентъ, и его защо въ най ново време по французски моделъ са наредиха подобни съдиища въ Швейцарската Република и въ Португалия. Особено въ последната държава, никой процесъ неможе да са захвани, предъ да са направи предъ мировия съдия опитъ за помирение 7).

* *

Въ Россия мировия съдия е единолична власть, съ апелляция до събранието отъ другите мирови съдии. Тоя съдия са избира общо отъ всички, спорѣдъ спи-

съкътъ подаденъ отъ губернатора. Въ тая списъкъ съ забѣлѣзани всички способни за тая служба. Достойни да заематъ тъзъ длъжностъ съ: а) неопороченъ въ честь, които съ достигнали 25 години възрастъ, б) които иматъ недвижимъ имотъ, в) които съ посѣтивали всъко високо или ерѣдно училище, и т) които съ практикували три години въ всъко съдъ. Избрания руски мировъ съдия са потвърдява отъ сенатъ, и то за единъ периодъ отъ три години. Подобна мировъ съдия има въ цѣла Россия, съ исклучение на Финландия и Петровските провинции, гдѣто са практикува отъдѣлно и свойствено на тамошното неславянско население право. Не е нужда да говоря повече за руски мировъ съдия, понеже съществуващъ въ книжеството правила за мировата институция съ прѣвѣденіи отъ руски, и съдов. за всички съмѣни и недоразумѣни по гражданско и криминално мирово производство руски оригиналъ е автентиченъ 8).

(слѣдва)

ДОПИСКИ.

София, 25 Мартъ 1883 год.

Гне редакторе на в. „Славянинъ“.

Имайте добрината да обнародвате въ единъ отъ броевете на почитаемия ви в. „Славянинъ“ слѣдующо:

„Въ своето око и директъ не съглѣща, а въ чюдото — и сламката“, казва пословицата. Такива са станали и всъкога бивали нашите консерватори абсолютисти. Въвъто да поглѣднатъ на своите безакония които преминаха вече всъка граница на човѣчеството, начнали да осаждаватъ другите. Въскочатъ ли се на властъ, медъ и масло, паднатъ ли — всичко лошо Заграмете се вече, Гда Консерватори, и прѣди да осаждавате всъкого, чистосъвѣтъ поглѣднете на своиъ противозаконни постѣжки чрезъ които докарахте до това положение младото княжество. Вие и сами признавате, че всичко което сте вършили чрезъ безакония пѣтъ, вършили сте го не съ идеята на патриотизъмъ, а съ цѣль да се видите на властъта, но не ви дава рѣка да се исповѣдате.

Въ послѣднитѣ си броеве „Български гласъ“ се е завзѣлъ да указва на отчисленията които ставали отъ новото министерство, като прибавляла още, че бившъто министерство е отчислявало само неспособни и никога способенъ чиновникъ, биля той либералъ или консерваторъ, не е бивалъ отчисливъ, когато отчисленията които ставатъ отъ настоящето министерство, безъ да се глѣда на способностъ, ставали по партизански съображенія. Съ това ли „Гласътъ“ иска да хвърли обвинение върху настоящето министерство и да оправда бившето? Ниче не помната редакторието на „Български гласъ“ колко способни чиновници се неизвестно отчислиха и замѣтиха съ съвършено неспособни и неграмотни лица отъ падналите министри, абсолютисти г. Г. Грекова и Начевица? азъ бихъ указалъ всичките отчислени по незаконенъ пѣтъ лица; но като не му е тукъ мястото, пращамъ ви, Гда редактори на „Български гласъ“, да направите една точна справка въ броевето на „Държавниятъ Вѣстникъ“ и тогава заповѣдайте да правите оцѣнка относително отчисленията помѣжду падналите абсолютисти и настоящето управляющеество, както го наричате вие и ванийтъ при върженіи.

Законътъ за здравокатътъ най-добре характеризира падналите министри. Г. Грековъ, за да не даде възможностъ на лицата, които той незаконно отчисли и слѣдавше да отчислява по партизански съображенія, да се занимаватъ съ здравокатурата, изработи съ помощта на единъ чюдженецъ този законъ, чрѣзъ които никой, освѣнъ юристъ, прослужившъ три години като съдия и неговътъ привѣрженци, да не може да се занимава съ това съсловие. Нека съкъ безпристрастенъ каже, че казаниятъ законъ не е съставенъ съ задна и партизанска цѣль. Г. Грековъ твърдъ добре знае (ако съѣтникътъ му незнава), че има лица, които ако и да са служили три години наредъ въ качеството си на съдии, осъдили същите каквито си са били още при вѣтхиването имъ на тази длъжностъ, когато има лица, които въ продължение на дѣвъ само години въ качеството си на съдии или здравокати, са могли съ постоянния си трудъ да се специализиратъ до всѣкадъ и зематъ по-добъръ опитъ отъ колкото първите. Нека съкъ еднакъ здравомислящъ каже, че г. Грековъ съ този законъ не е искалъ да услужи само на своите привѣрженци дошли като трънъ, които отъ глогъ да експлоатиратъ български народъ!.... Толкъзъ сега.

М. Карапетиловъ.

Габрово, 24 Мартъ 1883 год.

Единъ отъ многото могущественни и дивни подвизи, съ които нашите превратѣдии — терористи и консерватори означаватъ своето властуване и

8) Вж. Протоколъ XXXIV отъ II Обикновено Народно Събрание въ София, сесия I-ва.

въсилие и щедро надарявахъ своите несъмисленници, съ и подвига имъ, дѣто обвиниха гражданите ни: Юрана Веновъ, Ганча Мацковъ, Станчо К. Пецовъ, Ганча Рачевъ кафеджията, Райча Поповъ и Гаврила II Димитровъ, че запалили дюгена на Гаврила Ганчова и се опитали ужъ да произведатъ всеобщъ пожаръ въ Габрово презъ нощта на 25 срѣщу 26 Ноември 1882 год. Азъ не ща да се распостирамъ и да описвамъ за долго и широко ненасигимата злоба, ждната ненавистъ, личния и всѣгасимъ капризъ на всъко отъ нашите консерватори къмъ тия лица; нѣма да очертавамъ тъй, както би се слѣдало яростъта, съ която съ се устрѣмили всъко тѣхъ, представата до които съ се домогвали (особено оклийския тогавашъ началикъ Найденовъ) за да извадятъ и съвършенно изнуриятъ тия, които имахъ заличината да издатъ въ тѣхните рѣци, които бѣха нещастни само и само защото не имаха тѣхните гнили идеи, не сподѣляхъ тѣхните взгледове. Всичко това азъ представямъ на читателигъ, всѣки отъ тѣхъ да направи самъ своето заключение, слѣдъ като прочете тия ни редове.

Делото, за която ще говоря, е едно отъ най съриозните, то напълно характеризира чертите на нашиятъ потисници, хвърля ярка свѣтлина върху тѣхните дѣла и мене е жалко, и то твърдъ много, дѣто единъ отъ затворниците, който самъ ми каза, че най-големи търтъсения и заплашвания биле отправени върху него, се убоя да ми съобщи тия всъща, а чакъ по благоприятно и тихо време, вѣцъ, което твърдъ много уշърбъ изложението на дѣлото. Иъ нека читателите се задоволятъ отъ това, което ни съобщиха тримата отъ затворниците.

Обвиняеми въ подготвяне и извършване пожара, както споменахъ и по горѣ, съ: Юранъ Веновъ, Ганчо Мацковъ, Сг. К. Пецовъ, Ганчо Р. Кафеджията, Райчо Поповъ и Гаврилъ II Димитровъ. Отъ тѣхъ първите четири се арестуваха на 26 Ноември, а на 2 Мартъ Търновския Окръжъ съдъ ги оправда и се излъгаха отъ Търновската тюрица.

Прѣди всичко, обаче, азъ считамъ за тукъ да увѣдомя читателигъ, че на 25 Ноември въ Габрово имаше митингъ, чрезъ който гражданинъ исказаха до Генерала Соболевъ причината, която ги спрѣ да зематъ участие въ изборите гласни за избиране представители на народното събрание. Този митингъ, макар и дѣлничъ день, тъй порази нашите консерватори, що тѣ цѣлъ день кронхи по кой начинъ да отмѣгатъ на всъко отъ гражданинъ. Ирѣзъ нощта на 25 срѣчу 26 се извади пожаръ. Трѣбаше ли сега тѣ да чакатъ другъ случай за омъщене, толкъзъ повече, че обстоятелствата имъ благоприятствуваха отъ всѣкадъ т. е. каквото кажахъ на часа ставаше? — Случия не трѣбаше да се пропушта. При това и тая случка не малко ги използехъ въ предприятието имъ. Между многото други лица въ кафенето на Хр. Паскалевъ биле и горѣспоменатите лица, които по злополучие се позабавихъ повече отъ други тѣхъ въчера и се повеселили. Е, да не излѣтъ ядъти си надъ тѣхъ, който цѣлъ день се е трупалъ при вида на митинга, би било отъ тѣхна страна голема грѣшка и престигденце. Иль да пристъпимъ къмъ самото дѣло. Азъ разглѣдвахъ отдельно всѣкакъ отъ тримата обвиняеми т. е. кога и какъ е биль всѣкакъ повиканъ, гдѣ е билъ най-нарѣдъ арестуванъ, въ що е обвиняемъ, какъ е испѣданъ и пр.

Прѣди да съмъ на 26 Ноември идва при Юрана Веновъ единъ отъ драгуните и му съобщава да се извади въ полицейското управление, дѣто се вика отъ оклийския началикъ Найденовъ. Веновъ отива. Сържанта Бчевъ го увѣдомява, че се вика като дѣвъ въ подготвяне и извършване пожара и почева да дира да ли рѣжатъ му не миришъ на газъ. Слѣдъ малко пристига оклийския началикъ Найденовъ и го запитва: биля ли се вчера въ кафенето на Хр. Паскалевъ и въ кое време си сътичъ. — Веновъ отговорилъ, че както всѣкакъ вчера посещава кафенето, той и този вчера билъ тамъ. Тогава се арестува въ една отъ стапи на драгуните. Слѣдъ всѣкакъ време той билъ повиканъ отъ драгуна Ил. Велковъ и заведенъ въ канцелариата на Найденова, дѣто биле дошли Ганчо Гавриловъ и П. Пецовъ, секретаръ при тукашниятъ мировъ съдия. Пецовъ, който правилъ предварително искъдване, го питалъ: „пристигахъ ли е на митинга, кога се сбираше и дѣлъ въ ходилъ този денъ, не е ли ходилъ съ Илия Николовъ и Колча Р. Басмаджиевъ и пр.“ — Веновъ отговорилъ: на митинга бѣхъ, поднесахъ заявление (резолюцията му) и си отдохъ. А относително запитванията: дѣлъ съмъ билъ въ деня на митинга, съ кого съмъ се сбираше и ходилъ ли съмъ при тогъ или оногъзъ, азъ не виждамъ причините, по които да ме питате, за това и не считамъ за длъжност да ви отговарямъ.

Този денъ Найденовъ съ телеграммата си № 1941 увѣдомилъ прокуроръ при Търнов. окр. съдъ, че презъ нощта на 25 срѣчу 26 Ноември всъко дюгено биле обѣни съ газъ и се явилъ пожаръ въ

Гаврила Ганчовъ, който билъ потушенъ.

На 27 Ноември пристигва следователя Георги Стойчевъ, който въ предварително искъдване питалъ

1) R. Gneiss, *Selsgovernement in England*.

2) Bluntschei, *Lehre vom modernen Staat*, III.

3) De la compétenсe des juges de Paix 1835 Paris.

4) Code de proc. civil art. 48 — 58.

5) Carré, *Code annoté des juges de paix*.

6) Regnald, *de l'organisation judiciaire et de la procédure civile en France* p. 251.

7) Portug. Constitution, art. 128, 129.

Венова: билъ ли е въ кафенето на Хр. Паскалевъ вечерта, до кое време се е бавилъ и пр. Послѣ това Веновъ билъ извиканъ въ канцелариата за окол. началикъ, дѣто освенъ Стойчевъ присъствували Найденовъ, Г. Гавриловъ и Пецовъ. Пецовъ му мирисалъ рѫжъ и казалъ, че миришъ на барутъ. Всички почватъ да миришатъ дрѣхъ и тѣлото му. Повикватъ и кмета Ц. Рачковъ, който отговорилъ, че не осъща никакъвъ дѣхъ отъ газъ или барутъ. На другия денъ И. Найденовъ му казва: „Азъ зная и напълно вѣрвамъ, че ти си зель дѣйствително участие въ пожара, нъти знаешъ неговите причинители и затова ще теглишъ. Кажи ги, и азъ ще ти дамъ 3000 лъва, които правителството е отпуснало за тая цѣль!!! — Веновъ отговорялъ: нищо положително не знамъ относително лицата, които са подготвили и извѣршили пожара. „Не знаишъ ха, казва Найденовъ. Ти мислишъ, че ний не знамъ, какъ въ твоя дюгенъ се кроятъ сички планове, пишатъ се сички сатири! Ако те съмъна долу, продължилъ Найденовъ, и ти ударя 100 камшика и май човекъ си малко ще кажашъ! Знаешъ ли ти, дѣ се намѣрвашъ и кой съмъ азъ?“

Послѣ това Веновъ се затваря въ казармата. На 5 Декември Найденовъ идва при него и му казва: ти си билъ опълченецъ, азъ не вѣрвамъ и никога не бихъ повѣрвалъ да извѣршишъ подобно злодѣяніе. Ганчо Мацковъ вече призна, че той хвърлилъ боцата съ запалителните вещества въ дюгена на Дечо Алексовъ (до пристигането на сѣд. слѣдователъ било явено отъ Дечо Алексовъ на полиц. кабинето управление, че въ негова дюгенъ намѣрилъ стъкло съ фитиль и газъ за подпалване). Това вече потвърди и Станчо К. Пецовъ, кажи и ти, за да останете съ него въ качествъ свидѣтели и по скоро да се освободите. Въ сѫщото време Найденовъ му представя нѣколко реда написани на бѣла книга съ подпись Станчо К. Пецовъ. (Това искусство или по добъръ таѣдурма била произведение, както ми казаха зат орнициятъ, не само на Найденова, нъти въ нея зель участие и дѣлбокия и изобретателенъ умъ на секрегара при мировой съдия Пецовъ). На тая уѣдурма Веновъ отговорилъ: „Станчо можи да е знаялъ или пѣкъ видѣлъ, нъти азъ нито съмъ видѣлъ, вито зная, че Мацковъ е хвърлилъ нѣкадъ боца съ запалителни вещества.“ Найденовъ му представя втора книга съ подпись Ганчо Мацковъ, чрезъ която този послѣдния уѣздържалъ, че ужъ Веновъ се канилъ да подпали и полицейското здание. Тогава Веновъ отговорилъ, че ако Мацковъ подписва или пѣкъ казва, че съмъ се занаятъ да пали полицейското здание, то той лъже. Найденовъ като претърпява несподѣка въ намѣренето си, заповѣда да затворятъ Венова въ зимника, дѣто солдатъ си биле направили зелено, пипера и други същества потрѣби за прѣзъ зимата и дѣто вѣртували страшевъ студъ.

Когато пристигва И. Д. прокуроръ при Търновския Окръженъ Съдъ М. Добринеъ, Веновъ на искъдването си му казалъ, че неговото обвинение е едно отъ най несправедливите, тъй като отъ пожара първа жертва е могълъ да падне негова дюгенъ, който се намѣрва много близо до вѣпросното пожаръ. Добринеъ заповѣдалъ да не пущатъ никого при него и дѣ не допускатъ да имъ носятъ ѓдене, понеже билъ отговорялъ много остро.

За обвинението на Венова не е сѫществувалъ никакъвъ сѫщественъ фактъ, а само защото Гаврилъ Ганчовъ билъ изявилъ съмнение върху него и защото единъ отъ неговите (Венови) слуги е казалъ, че презъ вратата на дюгена отъ които този вѣчер излѣзъ, другъ пакъ не билъ молованъ. Другия му слуга (Милю Петковъ), който е стоялъ 12 дни затворенъ, е подлаганъ на всѣкакъвъ родъ заплашвания и лъжескания само и само да го принудятъ да кажи нѣщо, което било тѣмъ желателно и по този начинъ да обвинятъ Венова. Найденовъ му показвалъ нѣколко жълтици, които ужъ щѣль да му даде, щѣль да го издѣржъ да се учи въ нѣкое училище (!). Доброто момче, обаче, не приело да излѣже. За това негово повѣдѣніе др. Ив. Велковъ му ударилъ дѣть три плесници. Подвалъ билъ нѣколко пъти на земята да го биятъ и спляшватъ. Всичко това Милю Петковъ явилъ прѣдъ Търновския Съдъ по заявлението на Г. Стамбуловъ.

Ганчо Мауковъ призованъ на 26 Ноември отъ единого отъ драгуните и махленския кметъ се явилъ въ полицейското управление. Найденовъ, сѣдъ като му съобщава, защо се вика, казалъ му: Азъ никога не бихъ повѣрвалъ и нѣма да повѣрвамъ, че ти си участникъ въ извѣршване пожара и, менъ колкото ми бѣ чудно, когато видѣхъ да фигурирашъ между другите обвинени, толкова пѣкъ ми е криво (!) дѣто ти се дружишъ съ лица подозрени и денонощно преслѣдуеми отъ цѣлата полиция. Послѣ когато пристиггватъ Г. Гавриловъ и Ив. Пецовъ, Пецовъ и Филипъ Чирвенаковъ секретарь на Найденова, правили предварително искъдване. Достига сѫдебния слѣдователъ Георги Стойчевъ. Между другите нѣща, той казалъ Маукову, че отъ дѣвъ недѣли насамъ приготвялъ това дѣло въ кѫщата си, когато Мауковъ съдъ ще бѣше си дошелъ отъ частната си търговия. Той бѣше ходилъ кадъ Враца, Рахово

и Ломъ Паланка. Мацковъ, като вижда, че дѣлото, което му присъставатъ съ тѣрдѣ зло и опасно, праша за Гаврила Ганчовъ и той идва. Тогава починалъ да му говори: кои сѫ причините, които сѫ ги подбутвали за да го обвинятъ въ такова ужасно злодѣяніе, и, защо безъ да се узнае какъ трѣба работата постъпватъ съ него по единъ такъвъ начинъ, съ който съвершенно се умрѣтъ бѫднината, живота и младостта му, толкотъ повече, че той едва бѣше си дошелъ отъ пътъ? Като ислушашъ това, Гаврилъ казалъ: „Белки ти не си билъ тукъ?! Е, като е тѣбота работата, ти не си виновенъ! Азъ ти се закаѣвамъ или ако искашъ да ти подпишишъ, че ти не си съучастникъ въ паленето. Другите вече сѫ признали, кажи и ти че ги знаишъ, та по скоро да са освободишъ!!“

Стойчевъ, който присъствувалъ при тѣхъ, казва: Ако те е срамъ, азъ ще излѣзъ вънъ, кажи на дѣда си Гаврила. „Стой, стой!“ извиква му Мацковъ. Нѣма нужда да излѣзвашъ вънъ. Ако наистина зная вѣщъ, вънъма защо да притаявамъ, свободно можъ да го явя прѣдъ хиляди хора. Послѣ това Гаврилъ си отива а Стойчевъ почева да му говори: не ти ли е съобщавалъ Веновъ това дѣто хвърлилъ запалена ламба въ зимника при конетъ, съ цѣль да подпали и полицията? Не, казва Мацковъ, подобно нѣщо сега чувамъ. Слѣдъ туй си затвори въ казармата, дѣто Найденовъ и Стойчевъ идватъ при него и Найденовъ почва да сине своите ласкания, че го познава отъ близо, когато биле заедно въ опълченето и че ако се е събрали да направи това, нека си признае и той ще накара Гавр. Ганчовъ да го опрости. Понеже Гавто неприелъ, не се съгласилъ съ ласканията на Найденова, то билъ затворенъ въ друга стая на казармата, оставенъ на най голѣмия студъ.

За обвинението на Ганча Мацковъ не сѫществуватъ никакви сѫщественни факти. Его факта, който вѣроятно ще очуди всѣкого, съ който сѫ послужили при неговото обвинение. Стефа Илиевъ драгунъ, като билъ въ съѣдната стая до обвинението ужъ чулъ Бечова да казва, че ако и да кажатъ нѣщо момчетата му, то тѣхните показания ще незначителни, тъй като нѣмали 20 години. А Ганчо Мацковъ рѣкъ: слѣдователя напусто нита тогова и оногова. И да попита Ганча кафеджията, ще му се открие вѣщко, понеже той билъ командантъ на тѣзи и много други вѣща. Азъ стѣжихъ на прага, ужъ, продължилъ Мацковъ, и хвърлихъ боцата въ дюгена на Дечо Алексовъ. Осъвѣнъ този имъ фактъ ето и другъ, на когото най много сѫ се държели обвинителите, че, ужъ, отъ вѣглавицата, която била въ дюгена на Мацкова било вадено памукъ, а боцата въ дюгена на Дечо Алексовъ била обвита съ памукъ, слѣдовъ. Мацковъ е хвърлилъ боцата. Този софизмъ прилича на рогатъ. Кмета Цанко Рачковъ е отбѣснанъ този служащъ на тѣхъ актъ, йошче тогава като е ходилъ съ нѣколко отъ тѣхъ да разглѣда тай прословута вѣзганица.

Станчо К. Пецовъ повикалъ отъ момчето си да стане, казалъ, че сега не ще се става, ико дойде Началикъ подиръ малко, като съмни, тогава ще го осъди (Станчо по занятие е белберъ); и когато му се съобщава, че се вика на полицейското управление, този стана. Драгунъ, който билъ дошелъ да го вика, му казалъ да вѣрви по скоро, че не му се вѣче стои, тъй като никакъ не билъ лъгалъ по причина на пожара. Огъ драгунъ Станчо узинава, че прѣзъ ноќната имало пожаръ. Когато пристигнала на полиц. управление Найденовъ му казалъ, че ще обви гарда въ обсадно положение. „Както щете можете да постѣжите,“ му казалъ Станчо. Надъ него, както и надъ другите, предварително искъдване правили Ив. Пецовъ и Ф. Червенаковъ. Когато идва сѫдебния слѣдователъ Стойчевъ, починалъ да му говори: кажи, кои приготвихъ и извѣршили пожара, не кажи ли ще бѫдишъ наказанъ съмртно (?!). На 5 Декември, като билъ затворенъ въ казармата дошли при него Найденовъ и Стойчевъ. Найденовъ, като се расхождалъ и си теглелъ брадата, почва да му говори по турски, тъй: „Без Станчо, (и го побутвали) съмъ Стамбулусунъ, слойлесене бе. Бенз сени шахатъ ичинъ аладжасъ, емда испатъ ичинъ, слойлесене ки Ганчо атмашъ шишъ дюкънъ чешъ Дечо Алексунунъ.“

Ханъ бе кардашъ, отговорилъ Станчо, не гордюмъ, не ишишимъ. Слѣдъ това Найденовъ му казва, не е ли чулъ Венова като казвалъ, че като го пуснатъ ще бие консерваторитъ. Бе брате, не съмъ чулъ, отговорилъ Станчо. Тогава го затворили въ зимника, дѣто солдатъ си държатъ картофелитъ и Найденовъ му каззалъ: рѣчи, да те пуснъ.

Главниятъ фактъ за обвинението на Станчо Пецовъ е послужила мушамата, които покривала масата му и която ужъ приличала на тѣрсъ, съ която била обвита хвърлената боца, въ дюгена на Дечо Алексовъ. Други факти за обвинението и на четиримата е билъ и този, дѣто единъ казали, че излѣзъ отъ кафенето на Хр. Паскалевъ часа по 12 1/2, а други по 1. Чудни фактове наистина!

На 22 Декември Веновъ, Мацковъ, Ст. Пецовъ и Ганчо Р. кафеджията се закарахъ въ Търново и се

затворихъ въ тюрмата. Дѣлото бѣше опредѣлено да се разглѣда на 7 Февруарий, и въ се отложи за 2 Мартъ. Въ този денъ Търновския Окръженъ Съдъ ги оправда. Защитници били Г. Стамбуловъ и Салуновъ. Всички свидѣтели се произнесли въ тѣхни полза. Само драгунъ Ст. Илиевъ, за когото горѣ сподѣна, че прислушвалъ презъ стѣната разговора, когато ужъ Гимали Въновъ и Мацковъ, се държалъ, въ когато рекалъ, че като слушашъ разговора имъ, Станчо се расхождалъ и си гладилъ мустакъ, то той причинилъ смѣхъ; защото той ако е слушалъ презъ стѣната, не е можалъ да види.

Церовъ.

Плѣвенъ, 24 Мартъ 1883 год.

Г-е Редакторе!

Въ 13 ий брой на в. „Български Гласъ“ срѣшахъ една телеграмма отъ тухашния житель Апостолъ Нековъ, съ която телеграмма са оплаква на Министерството и медицинския Съветъ, че Г-нъ Дръ Друмевъ, не отишъ, когато го повикалъ да приглѣда вечен покойния му баща. Това до колко е истинно не зная; но невѣрвамъ Г-нъ Друмевъ да е направилъ подобно нѣщо; защото отъ какъ е дошелъ въ градъ ни отъ никого не съмъ чувалъ да са оплаква, за подобно нѣщо, а напротивъ мнозина отъ съгражданите ми, които са имали злочестината да болѣватъ, ми сѫ се хвалили, че Г-нъ Друмевъ, съ своето старане имъ е помагалъ. Това е единъ фактъ, съ който сѫ се хвалили, че Г-нъ Друмевъ е „касанинъ за хора“ спорѣдъ телеграммата на Нековъ въ „Гласъ“.

Като сге знаяли Г-е Нековъ, че Г-нъ Дръ е касанинъ на хора, то защо, тогава сге го викали да приглѣда баща Ви? Съ това не мислите ли, че си противоречите и че Г-нъ Друмевъ, че Ви тегли на надлежато място да Ви иска обяснение, на какво основание сѫ осмѣливатъ да присъставатъ такова качество на единъ бившъ Окръженъ лѣкаръ, а по настоящемъ градски. Г-нъ Нековъ пише въ телеграммата си, че Г-нъ Дръ преминувалъ всичкото си време въ играние на карти и билардо, което е кълвета, защото никой человѣкъ не бѣга отъ интереса си.

За увѣрение на това азъ доказвамъ, че когато и да съмъ искала да срѣзна Г-на Друмева, не съмъ го намирала нито въ кафене, нито въ домътъ му, но сѫ си казвали, че отишъ да приглѣда болни, които той посѣщава по три пати даже на денъ. Нѣ е за чудо, ако Г-нъ Друмевъ играе на билардо и каквото обича, стига да му позволява времето, нима ще пита Г-на Некова, кога да играе и кога вако да прави? Спорѣдъ мянието на Некова, Г-нъ Друмевъ, като Дръ не трѣбalo да ходи и на кафене?! Всѣцъти телеграммата на Некова редакцията на „Бъл. Гласъ“ прави бѣлежка, че по настъ Д-ритъ не са избрать по рѣвност и достоинство, а по политическа боя, която е вѣро, защото отъ преврата едва ли ще срѣнемъ чиновникъ либералъ, но че Г-нъ Друмевъ бѣше назначенъ отъ прѣди за Окр. Дръ, то казаната причина е лжата, защото той като явенъ либералъ не го държавахъ нито денъ; но и не видѣхме, че Г-нъ Друмевъ дълго време продължава кариерата си; не по политическа боя, защото неговата боя е бѣла и нетърпима за консерваторитъ, а единствената причина на това е неговото достоинство и способности за такъвъ.

Ако желаятъ читателите на в. „Славянинъ“ да узнаятъ да ли Г-нъ Друмевъ е касанинъ или телеграфившето лице е заблудено да взематъ и прочетятъ 13 ий брой на „Бъл. Гласъ“.

Н. Ш-евъ.

Севлиево 26 Мартъ 1883 г.

Господине Редакторе!

Съгласно даденото заявление отъ туханинъ граждани: Ботя Ханчевъ, Стевана Г. Нерезовъ и Х. Иванчо Ц. Ненчовъ, вчера на 25-и того стана въ града имъ митингъ, въ когото се разисква за днешното положение на работите въ Княжеството имъ, както и за махзаритъ които креатуриратъ на надналитъ м-ри Начевичъ, Грекова и Стоилова, тайниятъ образъ подписватъ изъ между простото население, съ цѣль да молятъ Него во Височество — Любимайтъ имъ Князъ, да повика изново на властъта имената на Експони, къмъ които ужъ наследнието имало най-голъмо довѣрие. — Когато дойде опрѣдѣлениетъ чистъ и нѣсконч отъ гражданинъ бѣха са вече събрали, тъй като вчера въ града имъ бѣши пазаръ и по причина на тона повечето граждани бѣха на работа, Г-нъ Ботю

Ханчевъ съ една кратка рѣчъ отвори събранието, като го помоли да си избере бюро за Предсѣдателъ на което предложи Христа Топузановъ, за Подпредсѣдателъ Минчо Пешевъ и за членове: Христа Басмаджиневъ, Савва А. Ненчевъ и Стефана Захариевъ, които единогласно са приеха и удобриха отъ присъствующите. Слѣдъ това Предсѣдателя на бюрото, даде думата на Ат. Стамболовъ — прочуственната рѣчъ на когото са посрещна съ пълно удобрение отъ присъствующите граждани, които единогласно рѣшиха и опълномощиха бюрото:

1) Да искаше отъ тѣхъ имъ чрезъ Негово Високо Превъходителство Министра Президента Генерала Соболева, на Негово Височество Любимийтъ ни Князъ всички злини които бившиятъ министри Начевичъ, Грековъ и Стоиловъ са нанесли на страната ни, като същевременно молятъ да не са дава никаква важност на лжливите махзари и други подобни заявления, които са правятъ отъ нѣкои известни превърженници на падналите министри, тѣй като въ тѣхъ не са исказва народната воля.

2) Да искаше по сѫщиятъ начинъ пълното имъ задоволение за отстранението отъ министерството Начевичъ, Грекова и Стоилова, и да молятъ Н. Височество, да не ги допуша вече до тия важни постове и

3) Да искаше надѣжда, че сегашнитъ кабинетъ ще възвори въ страната ни конституционнитъ редомъ.

Резолюцията е подписана отъ всички присъствующи на митингътъ, които са на брой 520 граждани.

Още отъ 1-ї мартъ т. м. почнахме да получаваме обширни описания, за произшествието въ Шуменския педагогически курсъ, по понеже действащи лица бѣхъ самитъ ученици, то ний са въздържахме отъ да обнародваме нѣщо по това доста нежелателно и неприятно приключение, като чакахме да се свърши възбунтуването и рѣши въпроса. Днес е сичко умирено и за любопитство на читателитъ си, обнародваме, по-лѣдното описание, което имаме като най-вѣрно и точно.

Ето течението на работата:

На 1-ї мартъ т. г. курсиятъ на брой 41, съ исклучение на единъ само, по какви съображения неизвестно, въставахъ противъ Директора си Рачевъ за да исхъжъ или неговото отчисление и замѣстяване съ другъ, или тѣ не можатъ да бѫдатъ при него ученици. За постижение обаче на тѣзи си цѣль, тѣ въ няколко си, послѣ това, събрания струважъ рѣшителностъ, дали даже и клятва. За помирение при всичко че възехъ разни личности и високопоставени господи, обаче тѣ не дадохъ съгласие и останахъ твърди въ потържката на идентия си. Много пожти и самъ Директоръ ги е призовавалъ за да ги посъветватъ, да ся отклонятъ отъ тѣзи си постъпка, които не имъ предвещава никакъ добро, иъ отговорътъ имъ биваше: „сме Ви казали, на Ви и казваме: че до гдѣто си ти Директоръ, неможемъ да бѫдемъ ученици“. А причинитъ? — „Сме ги явили гдѣто трѣба, за това бѫдете въ мира“. За забѣлежване имъ бѣше особено това, че когато 1 или 2 ся повиквахъ, то всичкитъ на минута ся проглашавахъ и бивахъ готови.

Отъ казанното горѣ, въ заключение ще кажа че за помирението имъ вече

бѣше нѣщо невъзможно, тѣй като тѣзи имъ буйностъ зѣ по-голѣми размѣри и зададе страхъ и ужасъ, особено на учителското тѣло и за това ся употребихъ други рѣшителни мѣрки, въ които дѣйствително състъстои и джюмбюния му.

На 16 т. часа на 7 Европейски вечеръ, са призовахъ въ дома на Г. Управителя двама отъ тѣхъ, считащи ся и имѣющи за по-главни, съ цѣль да се арестуватъ и на утрѣто (на 17) испратятъ въ мѣстожителството си. Обаче съ тѣхъ наедно додохъ пакъ венчкитъ и щомъ ся казало: че Бониковъ, Патевъ (тѣй ся зовяхъ имената на двоицата) сѫ подъ арестъ и пр., всички грѣмогласно цѣляхъ въздуха: „Защо? Причината? И пие съ тѣхъ? Не отговариме за послѣдствия“ и пр., които имъ рѣшителностъ глѣдащи Управителя и др., не смыли да ги арестуватъ и ги отпустили. На 18 т. обаче частъ около 2—3, тѣзи сѫщите пакъ ся призовахъ въ полицията, иъ съ тѣхъ наедно додохъ пакъ всичъ. Стана общо обмисловане отъ Г. г. Управителя, Директора, Инспектора и Учителитъ и ся рѣши 10-на като най-буини да ся арестуватъ и испратятъ непременно за отечеството си. Тѣй и стала. Слязохъ въ долниятъ етажъ гдѣто бяхъ събрани и курсиятъ: Управителя, Директора и пр. Вередъ нихъ засътана Управителя отложчи по име 10 та, прочете имъ присъдъ: „съгласно заповѣдта на Министерството и въ името на закона вие отложченитъ 10 души се арестувани и утрѣ отправени подъ конвой за въ мѣстожителството си! Всичкитъ единогласно: „Защо? Причината? — Теглете ги викаше единъ гласъ, дръжте — другий! благородно, благородно — третий! Спустнахъ ся единъ срещу другий; викъ, кряськъ, борби, юмруци и пр. до гдѣто пай послѣ драгунитъ съ помощъ на разселнитъ имъ надѣлъя и ги отведохъ въ затвора. Затвори са и на полицията вратата.

Закарахъ ги и ся затворихъ въ Полицейскиятъ затворъ, иъ и тамъ удивителностъ! отъ яростъ тѣ испотрошахъ стъклата и не преставахъ отъ да викахъ: „това ли Ви е право съдъ, на какво основание ся затваряме, имали сте заповѣдъ отъ Висшето Началство, защо не ни е формално представите като официално нѣщо?“

Свърши ся и това, съѣдъ като Управителя съ намѣстника на Окол. Началникъ и Доктора отиде при тѣхъ да ги поукроти, а въ сѫщностъ и попрѣгъ да ли не има наранени някои. Толко 1 билъ повече битъ, който ся и отвѣде въ болница, а и другъ единъ порязанъ малко въ ръката отъ сабия; а отъ драгунитъ на 2-ма пораскъсали пинелитъ и на единъ отхапанъ малкия пръстъ.

На 20 ся отведенъ 5-ти на 21 осътлалитъ, 5-ма. Тѣй ся свърши тѣзи комедии! Курса пакъ ся отвори и единъ по убеждение, други по страхъ, а повече като повечето Шуменци, зѣхъ да ся униесважъ отново и да се възмутятъ за напрѣдъ.

Тежко?

Научаваме са, че нѣкои г-да отъ бившиятъ чиновници по сѫдебната часть, които се отчислихъ защото бѣхъ либерали, се поканили да приематъ пакъ служби. Ако има подобно нѣщо, поканихъ Г-да иетрѣбова да отказватъ, защото видѣхме какво последва отъ устраниенето имъ.

ТЕЛЕГРАМИ.

Братца, 27 Мартъ 1883 г.

Днесъ стана митингъ отъ 415 души граждани и селени резултация: изявява удоволствие за сваляне Начевичъ, Грековъ Стоиловъ. Свикане Народно Събрание за въстановление Конституцията.

Цѣлковъ.

Кюстендилъ, 27 Мартъ 1883 г.

Днесъ митингъ отъ 400 граждани въ мѣстното народно училище, резолюцията остава повѣдението и политиката въобще на падналите министри, изявява надѣжда за въстановление Конституцията при настоящето правителство и покори моли господаря за свикане Великото Народно Събрание.

В. Недѣлевъ, Гранчики, А. Попъ Димитровъ, А. Църнаджевъ, Събренникъ Георги.

Османъ-Пазаръ, 27 Мартъ 1883 г.

Днесъ стана митингъ пристъптуваха всички граждани. Подробности почтою.

Куцаровъ.

Сивлиево, 27 Мартъ 1883 г.

Съгласно закона митингъ 250 лица.

Басмаджевъ.

Тутраканъ, 26 Мартъ 1883 г.

Утрѣ митингъ подробности съ Пощата.

Поповъ

По нѣмание място адресантъ останахъ за идуши брой.

Ред.

ОБЯВЛЕНИЕ

Честъ имамъ да извѣстя на почитаемата публика, че отварямъ въ градъ Русе адвокатско писалище, улица Флотска № 4200, и предлагамъ услугите си за всичкъвъ родъ процеси.

За консултации приемамъ отъ 1 Мартъ всѣки работенъ денъ отъ 4 до 6 часа подиръ обѣдъ.

Русе 22 Февруаръ 1883 год.

В. Хр. Радославовъ.
Докторъ на правото.

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписанитъ имамъ честъта да извѣстя на почитаемата публика, особено на бакалекия еснафъ, че открихъ въ гр. Русе фабрика за разни качества сапуни, и се намиратъ за проданъ въ голѣмо количество съ умѣрени цѣни.

Желаоците да купятъ отъ тия сапуни, нека се отнесатъ съ поръчки си направо до мене.

Русе, 5 Мартъ 1883.

Кръстю Йордановъ.
(При градски часовникъ домъ № 4143.)

ФРЕНСКИ ВОДЕНИЧАРСКИ КАМЪЦИ.

отъ 1-во качество.

Памиратъ се готови за проданъ при Александъ Векслеръ

улица Княжеска № 20

въ Русе.

Распродажба на межки и дѣтски дрѣхи въ магазина на Василь Радевъ, отъ цѣна както ся купуватъ въ Виена.

Русчукъ скоро-печатница на в. „Славянинъ“.